

РЕШЕНИЕ

№ 1353

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **38** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МИБ Деливъри“ ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. В., чрез адв.Х. Р. със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Решение № 4306/14.11.2022г., постановено по нахд № 20211110210427/2021г. на СРС, НО, 97 състав.

Със съдебното решение е потвърдено Наказателно постановление № 581696–F583803/09.06.2021г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на касатора на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение поради съществени нарушения на процесуалните правила, касационно основание по чл.348, ал.1, т. 2 от НПК. Правят се възражения, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения като непосочване в АУАН и НП на мястото на извършване на нарушението. Твърди се, че е допусната грешка в изписване на името на продавача, както и има противоречие във времето на констатиране на нарушението. Касаторът счита, че тези противоречия водят до

невъзможност да бъде установено по категоричен начин, че е извършено твърдяното нарушение по чл. 118, ал.1 от ЗДДС, предвид на което съдебното решение и наказателното постановление следва да бъдат отменени като неправилни и незаконосъобразни. Претендира разности.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Н., в хода по същество на делото прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и за потвърждаване на решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на СРС е правилно и законосъобразно, както и издаденото наказателно постановление.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, но неправилно.

От фактическа страна СРС е приел, че на 01.12.2020г. около 12.47 часа била извършена оперативна проверка за спазване на данъчното законодателство в търговски обект – сергия, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от „МИБ Деливъри“ ЕООД. Проверяващите направили покупка на стойност 6.50 лева, за която не бил издаден касов фискален бон, въпреки, че в обекта има регистрирано фискално устройство модел Eltrade A1 KL с номер ED 293998. В отпечатания КЛЕН за датата на проверката няма регистрирана продажба във ФУ на стойност 6.50 лева. За нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС е съставен АУАН и издадено НП, с което на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в минимален размер от 500 лева, предвид, че нарушението е първо. От правна страна съдът приел, че е налице компетентност на органите, на съставителя на АУАН и на издателя на НП, че са спазени на процесуалните правила в административнонаказателното производство, както и изискванията на чл. 42, ал.1 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН. По същество съдът е приел, че вмененото административно нарушение е извършено и доказано, доколкото не е издадена касова бележка от регистрираното в обекта фискално устройство за извършената контролна покупка. Санкцията е наложена в минимален размер. Изложени са мотиви относно липсата на предпоставки за приемане на случая за маловажен. При тези аргументи съдът е потвърдил издаденото наказателно постановление.

Правилно е прието от съда, че се доказва извършено административно нарушение от „МИБ Деливъри“ ЕООД при контролна покупка на 01.12.2020г. в обект, стопанисван от дружеството в [населено място], [улица], изразяващо се в неиздаване на фискална касова бележка от регистрираното фискално устройство. Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или

чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Настоящата инстанция намира обаче, че неправилно съдът е приел, че не са налице предпоставките на закона за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

При липсата на изрично определение за „маловажен случай“, приложение следва да намери разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК, относима на основание чл.11 ЗАНН. Съгласно посочения текст, „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление /нарушение/, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или наличието на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид.

Процесното нарушение е от категорията на тези, за съставомерността на които не се изисква наличие на определен вредоносен резултат. Същите са формални, на просто извършване. Предвид това, за носене на административнонаказателната отговорност е без значение размерът на вредите. Наказващият орган, а и съдът в хода на своята проверка за законосъобразност на НП, дължи проверка и за наличието на смекчаващи обстоятелства, от които да може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай, се извършва с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая нарушението е маловажно, защото стойността на покупката от 6.50 лева е ниска, нарушението е за първи път, защитаваните от правната норма обществени отношения са засегнати в незначителна степен. Съдът намира, че налагането на имуществена санкция, макар и в най - ниския предвиден в закона размер, се явява непропорционално и не би отговорило на основната цел, заложена в чл.12 от ЗАНН. В случая, генералната и специалната превенция на наказанието би могла да се осъществи в достатъчна степен като деецът бъде освободен от административнонаказателна отговорност и предупреден, че при повторно извършване на нарушение, ще бъде санкциониран.

Като е достигнал до обратния извод и е приел, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, Софийски районен съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо него следва да бъде постановено друго, с което да се отмени процесното НП, а деецът да се освободи от отговорност и предупреди за последиците по чл.28 ЗАНН.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора, следва да му бъдат присъдени общо 700 лева, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4306/14.11.2022г., постановено по нахд №20211110210427/2021г. на СРС, НО, 97 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 581696– F583803/09.06.2021г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „МИБ Деливъри“ ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. В. на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

На основание чл.28 от ЗАНН, НЕ НАЛАГА наказание на „МИБ Деливъри“ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. В. за нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС като ГО ПРЕДУПРЕЖДАВА, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен случай от постановяване на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „МИБ Деливъри“ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. В. сума в размер на 700 /седемстотин/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: